

เทศกาลของเวียดนาม

ตอนที่ ๑๐

การไหว้ใหญ่ทำกันในวันสุดท้ายของปีที่คือวันที่ ๓๐ เดือน ๑๒ แต่มีพิธีไหว้ที่มาก่อน คือวันที่ ๒๙ เดือน ๑๒ ไหว้เจ้าที่และเจ้าครัว ส่วนหลังวันที่ ๓๐ ก็จะมีคนนำเครื่องเช่นไปไหว้เทพเจ้าตามศาลเจ้าต่าง ๆ เครื่องเช่นไหว้มีดอกไม้ธูปเทียน ผลไม้ และอาหารมงคลซึ่งรวมเรียกว่า bánh tét บัญญี เต็ต โดยมากเป็นข้าวเหนียวห่อไส้ถั่ว เช่น bánh

chung บัญญี จึง ชนิดไม่มีไส้เรียกว่า bánh dày บัญญี เช่นกัน นับเป็นการละเล่นที่เป็นมงคล และเป็นการช่วย เป็นข้าวเหนียวหนึ่ง บดเป็นแป้ง ปั้นเป็นแผ่น เบิกฤกษ์ศรีปีใหม่ ชีวิตใหม่ การงานใหม่ รวมทั้งถึง กลมแบบนรกรรมตา คนเวียดนามส่วนใหญ่ไม่นิยม ติ ๆ ที่จะเข้ามาใหม่

ในช่วง ๑ วันแรกของปี (วันที่ ๑-๑) คือ เทศกาลที่เรียกว่า Lễ Khai Hạ เทศกาลนี้จะมีพิธีเปิด เป็นเทศกาลเต็ต ผู้คนจะใช้ช่วงเวลานี้หยุดการ มุ่งงานรื่นเริงต่าง ๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน หลัง ทำงานทุกอย่างเพื่อพักผ่อน ชุมชนบุญจิตินิยมตร วันที่ ๑ อีก ๑ วัน คือวันที่ ๑๕ เป็นวัน Tết Nguyên ุ่ยวัน เทียว มีการไหว้อีกครั้งหนึ่ง คือ เล่นอย่างสนุกสนาน การละเล่นตามธรรมเนียม เป็นการเฉลิมฉลองต้อนรับพระจันทร์เต็มดวงคืน โบราณ เช่น แข่งเรือ โฉิ่งซ้า ฯลฯ นอกจากนี้ยังมี เร่งของเองเดือนแรก ซึ่งเรียกว่า Rằm tháng Giêng ุ่ยวัน เทียง

ส่วนการเล่นหรือพิธีกรรมต่าง ๆ ตามประเพณีท้องถิ่น คือ ส่วนการเล่นจุดประทัดซึ่งเป็นที่นิยมมาตั้งแต่อดีต นับ ปัจจุบันยังมีอยู่ การเชิดและแห่ขบวนสิงโตก็ กำขวัญและกำอวยพร เช่นเดียวกับคนจีน คน

เวียดนามนิยมการเขียนคำขวัญหรือคำอวยพรปีใหม่ ด้วยลายมือเขียนหมึกดำหรือสีทองที่สวยงามลงบน กระดาษหรือผ้าสีแดง ช่วงวันที่ ๑-๑ เป็นเวลาของ เทศกาลคำอวยพรปีใหม่ เรียกว่า Lễ Khai Bút Báu Xùa เทศกาล ขี้ต ใต้ ขวน ผู้คนจะพากันไป ท้าซื้อคำขวัญที่มีความหมายดี ๆ มีมงคล มาติดที่ หน้าบ้าน ร้านค้า ที่ทำงาน และอาคารต่าง ๆ โดยทั่วไป อย่างธรรมดาที่สุด ก็คือคำอวยพรว่า Chúc Mừng Năm Mới ุ๊ก หนึ่ง นับ เหมย หมายถึง สวัสดีปีใหม่ หรือ Đón Chào Năm Mới ติอน ขาว ันนับ เหมย หมายถึง ต้อนรับปีใหม่.

WSI/พนัณ ันตร:กุล ยีณ
บลริธา สุณนุ สสุ